

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XOboE/8/2020
Identifikačné číslo spisu: 8505201281
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8505201281.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému Q. T., nar. X. V. XXXX, zomr. X. H. XXXX, naposledy bytom M. XX, o vymozenie 191,20 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 2Er/79/2005, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 17CoE/114/2013-41 z 9. júla 2013, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávnenej z a s t a v u j e .
- II. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .
- III. Žiaden z účastníkov konania n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 2Er/79/2005-17 z 21. marca 2013 rozhodol o zastavení exekúcie vedenej na podklade notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia. Konštatoval, že pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k zjavnému porušeniu zákona, nie je spísaná osobou oprávnenou na uznanie dlhu, a teda nemôže byť exekučným titulom pre exekúciu, nakoľko nemá vlastnosť materiálnej vykonateľnosti. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie vyhlásil predmetnú exekúciu za neprípustnú, aplikujúc pritom ustanovenie § 57 ods. 1 písm. g/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení účinnom v čase rozhodovania súdu.

2 Na odvolanie oprávneneho, ako i súdneho exekútora Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 17CoE/114/2013-41 z 9. júla 2013 uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju a v súvisiacom výroku o trovách účastníkov konania, ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30. septembra 2013 (ďalej aj „Občiansky súdny poriadok“ alebo „OSP“) a vo výroku o nepriznaní trov exekúcie súdnemu exekútorovi zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie

a rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP v znení účinnom do 30. septembra 2013.

3 Proti uzneseniu odvolacieho súdu - vo výroku zamietajúcom návrh oprávnenej na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie - podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP), napadnuté rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4 Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená tiež dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy oboch inštancií: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ OSP), 2. opätovne konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ OSP), nakoľko vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP) tým, že nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, 4. svoje konanie zaťažili inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ OSP) a 5. napadnuté rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP). Oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Oprávnená súčasne navrhla odložiť vykonateľnosť dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, argumentujúc tým, že napadnuté uznesenie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

5 Následne podaním doručeným súdu dňa 19. marca 2021 oprávnená súdu oznámila, že dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 17CoE/114/2013-41 z 9. júla 2013 zo dňa 4. septembra 2013, ako aj odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 17CoE/114/2013-41 z 9. júla 2013 zo dňa 29. augusta 2013, berie späť, a to bez uvedenia dôvodu späťvzatia.

6 Súčasne bolo šetrením súdu zistené, že povinný dňa X. H. XXXX, t. j. po podaní vyššie uvedeného odvolania i dovolania, zomrel.

7 Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

8 Podľa § 446 CSP, ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

9 Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario a § 443 v spojení s § 470 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorým bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený Občiansky súdny poriadok, vzhľadom na skutočnosť, že pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky.

10 Dispozičným právom odvolateľa, ako aj dovolateľa, je okrem iného možnosť vziať odvolanie, resp. dovolanie v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení späť, a to aj bez uvedenia dôvodu späťvzatia a bez súhlasu protistrany so späťvzatím. Vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnom spore oprávnená skôr ako bolo rozhodnuté o podanom odvolaní a dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 17CoE/114/2013-41 z 9. júla 2013 zobrala odvolanie i dovolanie v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu späť, súd odvolacie i dovolacie konanie zastavil.

11 O trovách konania súd rozhodol a contrario podľa § 256 ods. 1 prvá veta v spojení s § 396 ods. 1 a § 453 ods. 1 CSP. Keďže odvolacie ako i dovolacie konanie boli zastavené v dôsledku späťvzatia odvolania a dovolania oprávnenej po smrti povinného, niet v odvolacom ani dovolacom konaní

účastníka, ktorý by procesne zavinił zastavenie odvolacieho a dovolacieho konania, a preto súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov oboch konaní.

12 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.